

**Phẩm 4: THÂN MÌNH ĐỨC THÁNH THẨM
NHUẬN RỘNG LỚN**

Bấy giờ, Đế thích đem bình bảy báu và các vật cúng dường đến chỗ trà-tỳ thì lửa ấy, cùng một lúc tự nhiên tắt hết. Đế thích liền mở quan tài báu của Đức Như Lai, muốn thỉnh răng của Đức Phật. Tôn giả Lâu-đậu liền hỏi:

–Ông làm gì
vậy? Đế thích

đáp:

–Muốn thỉnh răng Đức Phật đem về trời cúng dường!

Tôn giả Lâu-đậu nói:

–Chớ vội tự lấy! Hãy đợi đại chúng tụ tập đông đủ rồi cùng phân chia.

Đế thích nói:

–Đức Phật trước đã hứa cho tôi một cái xá-lợi răng, do đó khi tôi đến lửa liền tự tắt.

Đế thích nói lời đó xong liền mở quan tài, lấy xá-lợi răng ở hàm trên bên phải trong miệng Đức Phật, rồi liền trở về trên trời dựng tháp cúng dường. Lúc ấy, có hai La-sát nhanh chóng ẩn thân theo Đế thích mà mọi người đều chẳng thấy, trộm lấy xá-lợi một đôi răng của Đức Phật. Bấy giờ, bên trong thành, tất cả nam nữ, tất cả đại chúng cùng một lúc ai ai cũng muốn giành lấy xá-lợi. Tôn giả Lâu-đậu bảo:

–Đại chúng phải biết, hãy đợi thông thả, như Đức Phật đã nói, nên phải theo đúng như pháp mà cùng nhau phân chia cúng dường.

Bấy giờ, nam nữ trong thành, tất cả đại chúng chẳng nghe lời nói của Tôn giả Lâu-đậu, họ đều cầm lấy mâu giáo, cung tên, dao, kiếm, lưỡi, dây tơ v.v... tất cả đều tự trang bị khí cụ, muốn lấy xá-lợi. Khi ấy, mọi người trong thành liền mở kim quan Đức Phật thì lụa, vải trắng còn y nguyên chẳng cháy. Đại chúng thấy rồi, lại gào khóc lớn, rơi lệ đầm đìa, đem đồ cúng mang theo bị ai cúng dường, hết lòng lễ bái, rơi nước mắt, quỳ dài, đồng nói kệ khen:

*Như Lai dùng sức đại
tự tại Tự tại trong các pháp
thế gian Bản nguyện đại bi ở
Ta-bà*

*Châu toàn biển khổ độ chúng
sinh. Vô lượng trí tuệ, lực thần
thông*

*Ra khỏi sinh tử không ngăn ngại
Thường dùng một thể phân nhiều
thân*

*Phân thân biến hóa nhiều không
lượng. Hiện thân biến tướng khắp mọi
nơi Mãn duyên thị hiện tướng Niết-
bàn Chúng con phước mọn không
được gặp Như Lai kim sắc vào Niết-
bàn.*

*Tại rừng Ta-la trong bảo
quan Dù đại lực sĩ khiêng
chẳng nổi Phật vận bi tâm nâng
bồng lên Bay vút trên không cao
vời vợi. Trụ ở trên không thành
Câu-thi Bảy ngày Đại Thánh đi
bảy vòng Nhiễu quanh xong, đến
nơi trà-tỳ Sức thần vời vợi của
riêng Phật Tất cả trời người
không thể sánh. Phật nay an trụ
trong Niết-bàn. Sức tự tại Kim
cương bất hoại Mọi lửa trà-tỳ
chẳng thiêu cháy. Tự ở trong tim
phát lửa từ*

*Cháy suốt bảy ngày mới
thiêu hết. Lửa này người trời dập
chẳng tắt Do sức đại bi Thế Tôn
hiện.*

*Khi Đế Thích đến lửa liền
tắt Lụa Đâu-la mịn mỏng quấn
thân Mọi lửa thế gian đều
chẳng cháy*

*Vải trắng liệm theo trong bảo
quan. Vẫn còn nguyên vẹn chẳng
cháy xém Mới biết sức tự tại Thế Tôn*

*Các pháp thế gian chẳng
chi phối Bạc tôn quý nhất trong ba
cõi.*

*Kính lễ Đấng Vô úy trong
Thánh, Kính lễ Đại từ che khắp
cùng Kính lễ đấng Tự Tại thần
biến Chúng con từ nay xa Thế
Tôn.*

*Chết khổ không thấy người cứu hộ
Thương thay! Thương thay! Đại Thánh Tôn
Hôm nay vĩnh biệt bao giờ gặp!*

Bấy giờ, đại chúng nói kệ đó rồi, lại một lần nữa buồn khóc, cùng nhau đến cúng dường với tâm trạng đau buồn vô hạn. Khi ấy, Tôn giả Lâu-đậu vì khắp tất cả đại chúng trời, người cùng với người trong thành đều tụ tập tại chỗ kim quan Đức Phật, từ từ bóc dỡ vải trắng và lụa Đâu-la. Vải trắng ngàn thếp của Tôn giả Ca-diếp và đệ tử, lửa chẳng đốt cháy. Vải trắng ngàn thếp của người trong thành thì trừ một lớp bên ngoài ra, phần còn lại là tàn tro. Lụa Đâu-la thì y nguyên như cũ. Lúc ấy, Tôn giả Lâu-đậu lấy vải trắng và lụa Đâu-la xé nhỏ phân chia cho đại chúng khiến họ dựng tháp mà cúng dường. Tôn giả Lâu-đậu lại lấy tro vải trắng chia đều cho mọi người, khiến xây tháp cúng dường. Còn những thứ tro tàn khác không được phân chia nữa, mọi người đều tự lấy và xây tháp cúng dường. Người trong thành ấy, trước tiên sai thợ làm tám cái lọ bằng vàng, tám tòa ngai sư tử. Tất cả đều dùng bảy báu mà trang nghiêm. Trong lọ bảy báu ấy chứa được một斛, đều đặt trên tòa sư tử bảy báu. Tám tòa sư tử bảy báu ấy, mỗi tòa đều có ba mươi hai lực sĩ. Trên thân của họ trang nghiêm bằng chuỗi ngọc bảy báu và lụa đủ màu. Họ cùng nhau nâng đỡ tám tòa sư tử bảy báu. Trên mỗi tòa lại có tám thể nữ, thân trang nghiêm bằng chuỗi ngọc cầm lọ bảy báu che trên lọ vàng. Trên mỗi tòa lại đều có tám thể nữ, thân trang nghiêm bằng chuỗi ngọc, mang kiếm bảy báu hộ vệ lọ bảy báu. Trên mỗi tòa lại có tám thể nữ, thân trang nghiêm bằng chuỗi ngọc cầm cờ tiết bằng lông trĩ dựng bốn mặt của lọ vàng. Mỗi tòa đều có dân chúng nhiều không lường, mang âm nhạc cực hay, cờ báu, phướn báu, lọ bảy báu, hoa thơm, chuỗi ngọc v.v... vây quanh cúng dường. Mỗi tòa lại có vô số dân chúng, họ đều mang cung tên, mâu giáo, lưới trận, câu liêm dài v.v... tất cả dụng cụ chiến tranh mà vây quanh, từ thành Câu-thi

vây quanh hưởng về chỗ trà-tỳ. Tám tòa sư tử bảy báu ấy ra khỏi thành, họ đi theo sau. Dân chúng trong thành liền mang vô số đất thơm, nước thơm theo sau lực sĩ sửa sang đường đi bằng phẳng, tạo thành con đường đất thơm rộng rãi, trang nghiêm hưởng tới chỗ trà-tỳ. Hai bên lề con đường ấy được trang nghiêm bằng vô số cờ phướn, lọng báu, hoa thơm, trân châu, chuỗi ngọc và mọi thứ lụa cực tốt đủ màu và âm nhạc, đàn ca v.v... Họ bày tỏ lòng cúng dường, đón chờ xem xá-lợi của đấng Đại Thánh trở về. Những lực sĩ ấy mang tám tòa sư tử bảy báu vây quanh, đi đến chỗ trà-tỳ, liền bi ai gào khóc nghẹn ngào, tiếng chấn động cõi đại thiên. Họ đều đem đồ mang theo hết lòng cúng dường.

Lúc này, Đức Thế Tôn do sức đại bi nên làm vỡ nát thân thể kim cương thành vụn xá-lợi, chỉ lưu lại bốn cái răng chẳng hề vỡ nát. Khi ấy, đại chúng đã nhìn thấy xá-lợi, lại một lần nữa bi ai, đem những đồ mang theo, rơi nước mắt cúng dường. Lúc ấy, Tôn giả Lôu-đậu cùng người trong thành than khóc nước mắt đầm dề, nhặt lấy xá-lợi để vào trong lọ bảy báu, đặt trên tòa sư tử. Mọi người đứng đầy tám lọ vàng thì xá-lợi cũng vừa hết. Khi ấy, tất cả đại chúng trời người thấy xá-lợi Đức Phật trong lọ vàng, lại một lần nữa khóc lóc, bi thương, rơi lệ. Họ đến cúng dường với tâm trạng đau buồn vô hạn. Lúc ấy, các đại lực sĩ và nam nữ trong thành muốn đem những lọ vàng đựng xá-lợi Đức Phật hưởng đến thành Câu-thi, đại chúng lại một lần nữa bi ai, đều đem đồ mang theo rơi nước mắt cúng dường. Bấy giờ, các đại lực sĩ và dân chúng vây quanh, cùng dân chúng nội thành buồn nghẹn ngào rơi nước mắt, nâng tám tòa sư tử bảy báu theo con đường đất thơm trở về thành Câu-thi. Tất cả đại chúng trời, người lại rất bi thương, than khóc chấn động đến cả thế giới. Họ đi đến chỗ thờ xá-lợi mà khóc thương cúng dường. Xá-lợi của Đức Như Lai khi đưa vào thành, được đặt ở ngã tư đường cái. Bấy giờ, mọi người của thành Câu-thi chuẩn bị binh mã chỉnh tề cùng với vô số quân thân, thân mặc giáp đồng, tay cầm chiến cụ, tuần nhiều giáp vòng bốn mặt của thành Câu-thi. Binh sĩ lớp lớp nhiều vô số đứng gác ngoài cửa, đề phòng người ngoài đến cướp lấy xá-lợi. Tuy ngoài hình thức là như vậy, nhưng lòng không hề khởi ý niệm chiến tranh. Lại có năm trăm đại chú thuật sư giữ bốn cửa thành ngăn chặn hoạn nạn. Lại có vô số cờ phướn, lọng báu, cờ tiết lớn bằng lông trĩ vi diệu trang nghiêm ở bốn góc thành, thanh tịnh cúng dường, làm nghi thức tiêu biểu vậy. Khi ấy, tất cả nam nữ

trong thành, đại chúng trời, người lại rất bi ai, đều đem đồ mang theo hết lòng cúng dường. Lọ báu xá-lợi đặt trên tòa sư tử trải qua bảy ngày. Trong suốt bảy ngày, tất cả đại chúng đêm ngày, tiếng bi ai gào khóc thảm thiết, đem hết đồ mang theo hết lòng cúng dường. Tám tòa sư tử bảy báu ấy,

mỗi tòa có năm trăm đại chú thuật sư cùng nhau gìn giữ, ngăn chặn trời, rồng, Dạ-xoa, quỷ thần đến lừa đoạt lấy. Trong thời gian bảy ngày, bảy giờ, quyến thuộc cùng chung huyết thống của Đức Như Lai, những người dòng họ Thích, vua nước Ca-tỳ-la, do thần lực Đức Phật nên họ đều chẳng biết Đức Phật vào Niết-bàn. Đức Phật Niết-bàn sau hai mươi mốt ngày rồi, họ mới biết. Những người dòng họ Thích vua nước ấy khóc lóc bi thương liền cùng nhau mau chóng đi đến thành Câu-thì. Nhìn thấy những binh chúng vô số trăm ngàn người vây quanh bên ngoài thành, lại thấy cờ phướn, lọng báu bày la liệt bốn phía thành, ánh sáng bao trùm khắp cõi nước, lại thấy đại chú thuật sư giữ bốn cửa thành, vua và những người dòng họ Thích hỏi vị Chú sư:

–Đức Phật Niết-bàn rồi sao?

Họ đáp:

–Đức Phật Niết-bàn đến nay đã qua hai mươi tám ngày rồi! Trà-tỳ đã xong, sắp phân chia xá-lợi!

Nhà vua nói:

–Chúng ta là bà con của Đức Phật. Do thần lực Đức Phật nên khiến cho chúng ta chẳng biết Đức Như Lai Niết-bàn. Chúng ta nay muốn thấy xá-lợi của Đức Như Lai, các ông nên mở đường cho chúng ta được vào!

Các vị Chú sư và binh chúng nghe rồi, liền cho phép vào thành. Vua và những người họ Thích được vào thành rồi, thấy xá-lợi Đức Phật ở trên tòa sư tử thì nghẹn ngào khóc thương, nước mắt đầm đìa, nhiều quanh bên phải bảy vòng. Nhiều quanh bảy vòng rồi, họ lau nước mắt mà nói:

–Chúng ta, hôm nay muốn thỉnh một phần xá-lợi của Đức Như Lai đem về nước cúng dường!

Đại chúng đáp:

–Tuy biết các ông là quyến thuộc dòng họ Thích, nhưng Đức Phật Thế Tôn trước đã có nói về việc phân bố xá-lợi mà chưa thấy đề cập

đến các ông. Xá-lợi đều có chủ thỉnh cả rồi, các ông làm sao thỉnh được? Nên trở về vậy.

Khi ấy, Vua và những người dòng họ Thích thỉnh xá-lợi chẳng kết quả, gào khóc bi ai, đau buồn ngất đi, ngã lăn ra đất, hồi lâu mới tỉnh lại, bi ai chẳng kèm chế được, nói với mọi người:

–Đức Như Lai Thế Tôn là dòng họ Thích của ta, thương xót các ông nên đến đây vào Niết-bàn. Các ông thấy có sự lẩn lướt như thế nào mới chẳng chia cho ta một phần xá-lợi?

Nói lời đó xong, họ đều làm lễ xá-lợi, nhiễu quanh về bên phải bảy vòng, buồn khóc rơi lệ, rất phần hận, bùi ngùi thương tiếc trở về nhà.

Bấy giờ, vua A-xà-thế, chúa nước Ma-ca-đà. Sau khi sát hại phụ vương, sinh lòng hối hận sâu sắc, thân phát sinh ghê dữ. Ông đã gặp ánh sáng trắng từ ái của Đức Thế Tôn chạm vào thân, ghê dần dần lành. Ông đi đến chỗ Đức Phật ai cầu sám hối. Đức Thế Tôn đại bi liền dùng pháp được cam lồ vi diệu rửa sạch ghê lở trên thân, tội rất nặng tiêu diệt, ông liền trở về bản cung, chẳng hay biết gì Đức Như Lai vào Niết-bàn. Vào đêm Đức Phật Niết-bàn, ông nằm mơ thấy mặt trăng lặn, từ dưới đất mặt trời mọc lên, tinh tú, mây mưa rối loạn mà rơi xuống. Lại có hơi khói từ đất bốc lên, thấy bảy sao chổi hiện lên ở trên trời. Lại mơ thấy ở trên trời có lửa lớn cháy rực khắp hư không, rồi cùng một lúc rơi xuống đất. Mơ rồi liền tỉnh dậy, lòng rất kinh hãi run sợ, vua liền triệu các bề tôi đến, nói đầy đủ giấc mơ ấy và hỏi giấc mơ này có tốt lành không. Bề tôi tâu:

–Đó là tướng điềm chẳng lành báo Đức Phật vào Niết-bàn. Sau khi Đức Phật diệt độ thì chúng sinh ba cõi, loài có thức trong sáu đường bị phiền não hoành hành khởi lên nên bề hạ thấy lửa lớn từ trên trời rơi xuống đất. Đức Phật vào diệt độ thì ánh sáng từ ái của trắng, mây tuệ thấm nhuần khắp đều diệt mất hết, tức là bề hạ mơ thấy trăng lặn. Sao rơi xuống đất là sau khi Đức Phật Niết-bàn, tám vạn luật nghi, tất cả giới pháp bị chúng sinh làm trái, chẳng y theo lời dạy Đức Phật, làm theo tà pháp, bị đọa vào địa ngục. Mặt trời mọc từ đất là sau khi Đức Phật Niết-bàn, cõi ác nơi ba đường khổ tụ lại như ánh mặt trời xuất hiện thế gian, nên bề hạ ứng cảm giấc mơ ấy.

Nhà vua nghe lời nói đó, liền đem các bề tôi, ngay lúc nửa đêm, đi đến thành Câu-thi. Thấy vô số bốn binh chúng phòng vệ thành Câu- thi

nhiều không lường, lại thấy ở cửa thành có chú thuật sư phòng hoạn nạn bên ngoài, nhà vua liền hỏi vị Chú sư:

–Đức Phật vào Niết-bàn rồi
sao? Vị Chú sư đáp:

–Đức Phật vào Niết-bàn đã trải qua hai mươi một ngày. Hôm nay đại chúng sẽ đem xá-lợi phân chia.

Nhà vua nói:

–Đức Phật vào Niết-bàn, chúng ta đều chẳng biết. Ta ở trong mơ thấy việc chẳng lành, rồi đem hỏi các bề tôi thì mới biết Đức Như Lai vào Đại Niết-bàn. Ta muốn vào thành lễ bái xá-lợi kim cương của Đức Như Lai. Các ông hãy cho thông đường!

Các vị Chú sư nghe rồi liền cho phép tiến vào phía trước. Khi đến bên trong thành, giữa ngã tư đường lớn, thấy lọ vàng xá-lợi ở trên tòa sư tử, lại nhìn thấy đại chúng bị ai cúng dường, nhà vua cùng với đồ chúng cùng lễ lạy một lúc, buồn khóc, rơi lệ, nhiều quanh bên phải bầy vòng, buồn thảm cúng dường. Bấy giờ, nhà vua đến chỗ đại chúng cầu xin một phần xá-lợi của Đức Như Lai để trở về nước cúng dường. Đại chúng đáp:

–Sao đến muộn vậy? Đức Phật trước đã nói phép phân bố. Xá-lợi đều đã có chủ thỉnh cả rồi, không có phần của đại vương! Đại vương nên trở về cung.

Vua A-xà-thế thỉnh xá-lợi không được kết quả, ưu sầu chẳng vui liền làm lễ xá-lợi, rồi buồn bã trở về.

Bấy giờ, vua danh tiếng Tỳ-ly ngoại đạo, Đức Phật Niết-bàn sau hai mươi một ngày qua, khi ấy mới biết, liền đem theo bề tôi vôi vàng đi đến thành Câu-thi. Đến thành Câu-thi, nhà vua thấy vô số binh chúng vây quanh lớp lớp nhiều không lường để phòng vệ thành Câu-thi. Bấy giờ, vua A-lặc-già-la, Đức Phật Niết-bàn sau hai mươi một ngày qua, khi ấy mới biết, liền cùng bề tôi vôi vàng đi đến thành Câu-thi. Đã đến thành Câu-thi, nhà vua thấy vô số bốn binh chúng vây quanh lớp lớp nhiều không lường để phòng vệ thành Câu-thi. Lúc ấy, vua Tỳ-nậu-đội-bất-úy, Đức Phật vào Niết-bàn hai mươi một ngày qua mới biết v.v... Bấy giờ, quốc vương Giá-la-già-la, Đức Phật vào Niết-bàn qua hai mươi một ngày rồi mới biết v.v... Vua Sư-già-na, Đức Phật vào Niết-bàn qua hai mươi một ngày rồi, khi ấy mới biết v.v... Lúc ấy, vua danh tiếng ngoại đạo Ba-mi-la, Đức Phật vào Niết-bàn qua hai

mười một ngày rồi mới biết, liền đem theo bề tôi vôi vàng đi đến thành Câu-thi. Đã đến thành Câu-thi, thấy vô số bốn binh chúng vây quanh lớp lớp nhiều không lường để phòng vệ thành Câu-thi, lại thấy cửa thành có Đại Chú sư phòng ngừa nạn bên ngoài, nhà vua hỏi Chú sư:

–Đức Phật vào Niết-bàn rồi
sao? Chú sư đáp:

–Đức Phật Niết-bàn đến nay đã qua hai mươi tám ngày rồi! Hôm nay đại chúng sắp đem xá-lợi phân chia.

Nhà vua nói với Chú sư:

–Đức Phật vào Niết-bàn, chúng ta đều chẳng biết nên nay đến trễ. Ta muốn vào thành lễ bái cúng dường xá-lợi của Đức Như Lai, xin các ông hãy mở đường cho.

Vị Chú sư nghe xong liền cho phép đoàn của vua tiến vào phía trước. Đến ngã tư đường lớn, thấy trên tòa sư tử bảy báu trang nghiêm, an trí lọ vàng bảy báu đựng xá-lợi, lại thấy đại chúng bị ai cúng dường, nhà vua dẫn chúng tùy tùng đến, đồng loạt lễ bái, bị ai, rơi lệ, nhiễu quanh bên phải bảy vòng, đánh lễ cúng dường mà lòng buồn đau vô hạn. Nhà vua nói với đại chúng:

–Đức Phật vào Niết-bàn, chúng ta đều chẳng biết. Khổ thay, sao chỉ một lần mà chẳng được thấy Đức Phật! Xin đại chúng cho ta một phần xá-lợi đem về nước cúng dường.

Đại chúng nói:

–Sao nhà vua đến trễ thế? Đức Phật trước đã nói ra phép tắc phân bố xá-lợi rồi. Xá-lợi hiện nay đều đã có chủ thỉnh rồi! Không có phần của bệ hạ! Bệ hạ nên trở về cung.

Nhà vua và thần dân không thỉnh được xá-lợi, ưu sầu chẳng vui, liền làm lễ xá-lợi, trong lòng lưu luyến mà trở về. Bấy giờ, các vị Bồ-tát, chúng Thanh văn, trời, người, rồng, quý, quốc vương, trưởng giả, đại thần, dân chúng v.v... tất cả đại chúng bị thương khóc lóc, đầm ngực gào to, năm vóc gieo xuống đất làm lễ mà lui ra.

